

Rob. Cur-
thoſe Dux
Norman-
nia.

quoad ei de injuriis cumulate satisieret. Quomodo vero Robertus Curthoſe Guilielmi Conquæſtoris filius natu maximus, vir bellica virtute ſtolido ferox, ſpe Anglii imperii à minoribus fratribus excuſſus, oculisque orbatus in hoc caſtro conſenuerit, ex noſtris, ſi placet, historicis quæras, ſimulque diſcas ex Regia familia naſci, nec tranquillum nec tutum eſſe.

Sully, forte
à Siluri-
bus.

Burry.

Vix tribus à Taffi ostio milliaribus, in ipſo lit toris flexu insulæ ſternuntur duæ exiguae, ſed amoenæ, tenui freto tum à ſe, tum à continentē discretæ, citerior Sully dicitur, ex oppido objecto, cui Robertus de Sully (illi enim in diſiōne obti gerat) nomen feciſe creditur, ſi non illum inde denominatum mavis. Ulterior Burry vocatur à Barucho viro sancto ibi ſepulco, qui ut loco no men, ſic locus cognomen fecit ſuis poſtea Domini nis. Clara enim Vicecomitum Barrorum familia in Hibernia inde originem duxit. In bujus rupe marina, inquit Giraldus, apparet rima permodica, ad quam ſi aurem apponas, audies ſtrepitum quaſi opera fabrii, nunc follium flatus, nunc martellorum iectus, nunc cotis. Et ferri ſonora fricamina, ſtridentesque cavernis ſtricturas chalybum, et anhelum fornacibus ignem. Ceterum haud difficile crediderim, ex aquis marinis occulē ſubin trantibus ſonum bujusmodi provenire poſſe, niſi quod non minus refluſi fluctibus, vacuato prorsus littore, continuatur, quam replete. Nec diſimilis erat locus ille, cuius in Stromatum vii, his verbis meminit Cle mens Alexandrinus, Dicunt qui conſcripferunt hiftorias, in Britannia iſula eſſe quandam ſpeluncam monti ſubiectam, in faſligio autem hiatum, cum autem ventus incidit in ſpeluncam et in ejus ſinu alliditur, audiri ſonum cymbalorum, que numeroſe pulsantur. Rejectus enim ſpiritus ſonat vehementius. Ab his insulis recta in Occidentem Solem littus agitur, fluminique uni ſe patefacit, cui interius ſuperimponitur Cowbridge, Britannis à ſaxeo ponte Pont-van, mercatorium oppidum, & ex tribus illis ſecundum, quod vi tor Fitz-Haimo ſibi retinuit. Quod autem hoc in traectu, & ad hanc ab Isca diſtantiam Bo vium, quod etiam corrūte Bōvium concipi tur, collocari Antoninus, hoc Bovium fuſſe blandiente conjectura opinatus ſum: verum cum ad tertium hinc milliare ſit Bovertone, quod cum Bovio apposite conſonet, ita me veritas amet, non alibi Bōvium indagare auſim. Nec à bobus nomina locis accommodari novum eſſe, loquuntur Bosphorus Thracius, Bovianum Sam nitum, & Bauli Italie, quaſi Boalia, ſi Symacho credas. Sed hoc ſit inſtar omnium, quindecim mill. à Bōvio Nidum oppidum Latino etiam nomine poſuit Antoninus, quod licet Antiquarii noſtri fruſtra jam diu venati ſint, ad eandem tamen ipsam diſtantiam Neath notiſſimum oppidum nomine vetuſto quaſi incolumi ſeſe offert, & hic ad Lantwith, id eſt, Fanum Iltut, quod con tiguum eſt, complurium ædificiorum fundamen ta cernuntur, & vicos habuit antiquitus diver ſos. Parum hinc diſtat in ipſo fere littoris flexu Caſtrum S. Donati, antiquæ & claræ Stadlingorum familiæ habitatio, juxta quod nuperrime effoſſi fuerunt nummi antiqui Romanorum, præcipue vero triginta tyrranorum, & nonnulli Āmiliani, & Marii, qui rarius reperiuntur. Ogmor' fluvius paulo ſuperius viam ſibi in mare aperit delapsus

Spelunca
mira.

Cowbridge.

Bovium.

Neath.

I. Strad ling.

S. Donati.
Nummi antiqui.

Ogmor. fl.

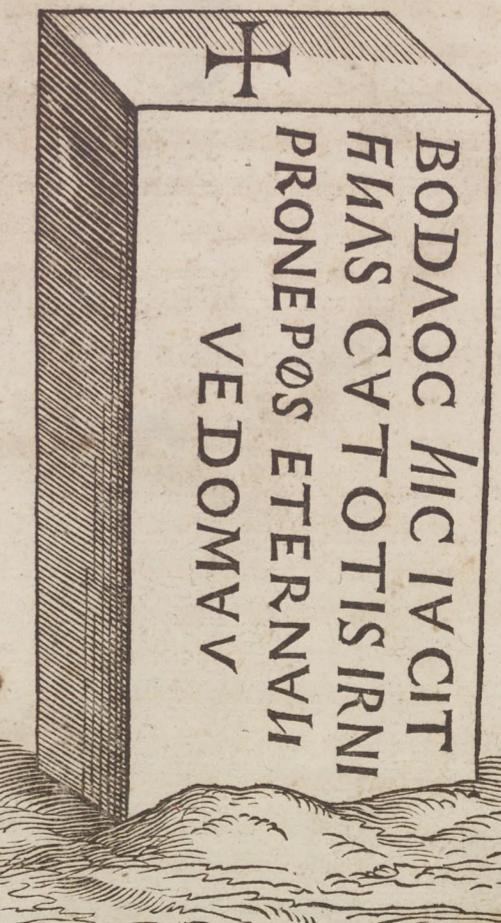
à montibus per Coitie, quondam Turbevillorum, poſtea Gamageorum, nunc uxorio jure Rob. Sidney Vicecomitis Insulæ, & Ogmor Caſtrum, quod à Londinensi familia ad Lancastrenſes devenit. Fons abbinc abeſt paucis milliaribus ad Novam-Villam (ut ad me ſcribit vir doctiſſimus I. Stradling) op pidulum ab Occidua ripa Ogmor fluvi, à Sabrino litora centum fere paſſus, in planicie arenoſa. Lympba nitidiſima non eſt, ſed ſatis pura et uſui apta: nunquam ſcaturit, ſed deſcendit in puteum nonnullis gradibus. In refluxu mariſ (aſtivo tempore) vix diſco aquam colligas, cum mox deſluente freto eandem hauiſtro capaci bene haurias. Instabiitas itidem hyeme manet, ſed longe minus appetet, propter adventitias deſuper ab imbribus et alium de aquarum venas. Hac mihi ex indigenis complures fide digni conſiderer aſſeſerant. At enim dum famam ſepe garrulam male metuerem, ad ſacras aquas ſemel atque iterum me nuper contuli. Modo enim animum invaderat deſiderium hec ad te ſcribendi. Vbi prium ventum eſt ad locum, omnia perluſtrans tertiam horae partem commoratus (aſtante Sabrina, nec quoquam ad hauriendum acceden te) aqua defecit circa tres pollices. Dijcedo. Non ita multo poſt reverſus, creviſſe uno pede altius deprechendo. Fontis autem orbis inferior intra parietes propemodum ſex pedes latus eſt. De quo etiam hoc ſuccinit noſtra Muſa:

Te Nova-Villa fremens, odioſo murmure Nympba
Inclamat Sabrina: ſoloque inimica propinquo,
Evomit infeſtas ructu violenter arenas.
Damna pari ſentit vicinia sorte: ſed illa
Fonticulum cauſata tuum. Queſum virgo, legendo
Littus, ad amplexus vocitat: latet ille vocatus
Ante, et luctatur contra. Namque aſtus utriq[ue] eſt
Continuo motu refluſus, tamen ordine diſpar.
Nympba fluit propius. Fons deſluſit. Illa recedit.
Iſte redit. Sic livor ineſt et pugna perennis.

Hujusmodi fontem in Gadibus refert Poly bius, cauſamque hanc reddit, ſpiritum, cum ſuis exitibus ſolitis privetur, introrſum reverti, ob ſtructisque fontis meatibus aquas includere, rur ſumque denudata aquis ſuperficie venas fontis liberari ob ſtructione, at que ita tum aquam co piōſe ebulli re. Hinc littus legenti occurruunt Kin feage, ipſius Fitz-Haimonis olim caſtrum, & Margan ad mare, quoniam ceno bium à Guilielmo Comite Gloceſtriae fundatum, nunc ſedes claræ, & Equeſtriſ fa milia Maunſellorum. Prope hoc Margan

Fons in
Gadibus.

in cacumine montis, qui dictus Mynydd Margan, ex ſaxo duriſſimo cippus erigitur 1111 pedes lon

Boduoc.